

Δ13 Ce-7913 03 09-02

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΓΕΤΕΑΙ

Εν Ελλάδι... Ετησίαν Δρ. 20 Εξαμηνιαίον Φρ. 10
Εν Ρωσσίᾳ καὶ Περούᾳ Ρούβλ. 15 Εξαμηνιαίον Δολλάρια 8
Εξέμνητος τὰ ἡμίον

Δι' Ἀγγέλίας καὶ καταχωρίσεις ἰδιαιτέραι συμφωνίαι

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ & ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΠ. Μ. ΣΙΜΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 8
ΜΕΘΗΝΑΙ, ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ, 56, ΑΡ. ΤΗΛ. 411

Adresse Journal «PATRIS» Athènes

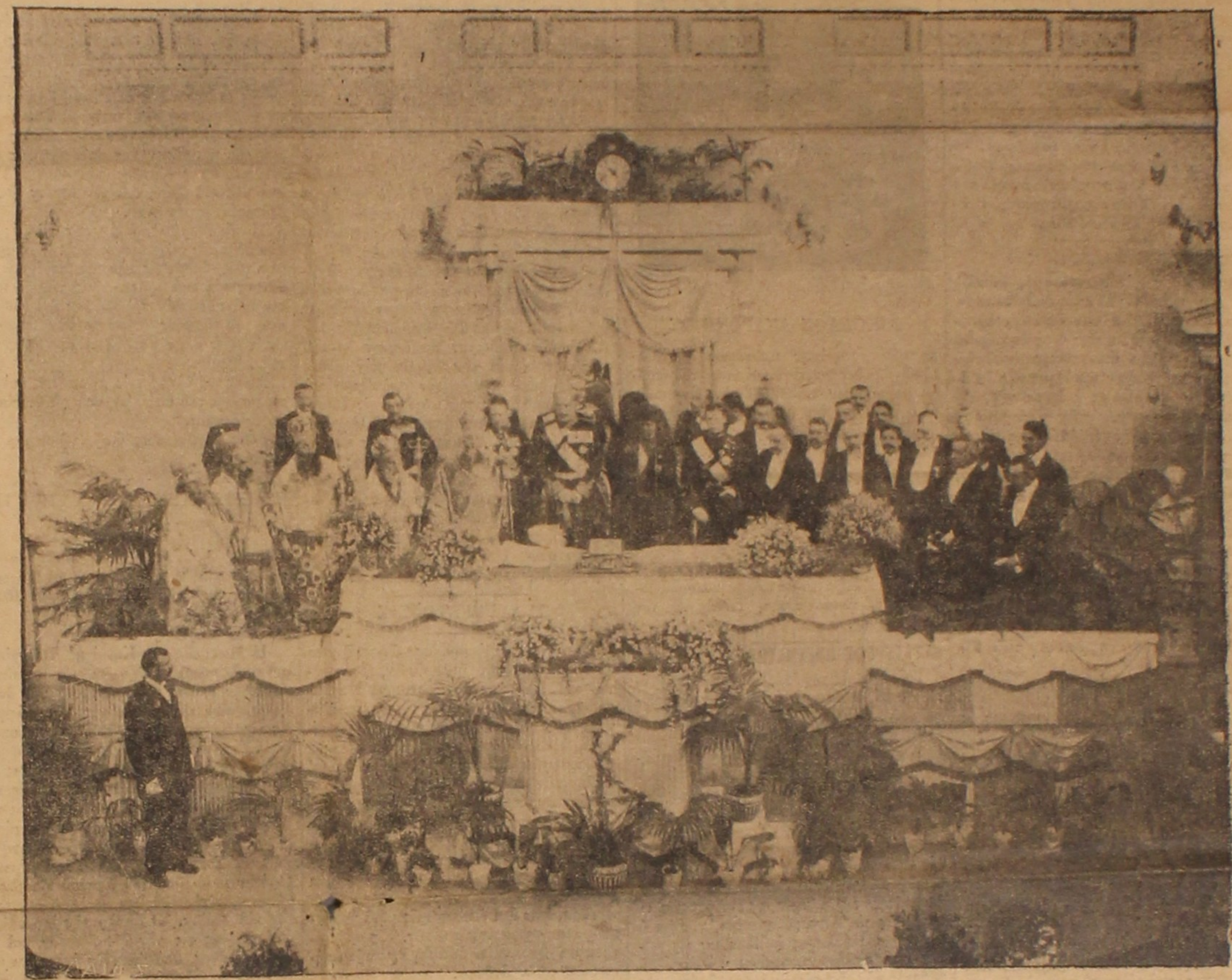
ΠΑΤΡΙΣ

❖ Η "ΠΑΤΡΙΣ", ΕΞ ΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΝ ΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ❖

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ-ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ τραγικὸς θάνατος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου παρουσιάζει τὸν ἐκλιπόντα Μονάρχην εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἔθνους ὁλοκλήρως ὡς στρατιωτὴν χύσαντα τὸ αἷμα τοῦ εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, μακρὰν τῆς πρωτεύουσας τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος, πέραν τῶν συνόρων τοῦ παλαιοῦ Κράτους, εἰς τὸ κέντρον τοῦ θρησκείας τῶν Ἑλλήνων ὅλων, εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ἐκεῖ ὅπου σήμερον συγκεντρώνονται οἱ παλμοὶ τοῦ ἔθνους ὁλοκλήρως. Ὁ Βασιλεὺς Νικητὴς—ἡ δὲ αἰδοῦσα τῆς Θεσσαλονίκης!—ἐπέπρωτο νὰ πᾶσιν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Ἐκεῖ, ἐκεῖ, εἰς τὴν μητροπόλιν τῆς Μακεδονίας ν' ἀφήσῃ τὴν ὑστάτην πνοήν, ἐκεῖ νὰ χύσῃ τὸ αἷμα τοῦ, συμπληρουμένου τῶν πόνων τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους. Καὶ ἐπέπρωτο εἰς ἄλλου ὁ νέος Βασιλεὺς, ὁ συνεχιστὴς τῆς ιστορικῆς παραδόσεως καὶ ὁ νικητὴς Στρατηλάτης τοῦ πολέμου, ν' ἀναγορευθῇ Μονάρχης, καὶ αὐτὸς μακρὰν τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν ὁρίων τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος, εἰς τὸ κέντρον τῆς ἡπειρωτικῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν πόλιν τῶν θρόνων καὶ τῶν ἡρώων, εἰς τὴν κοίτιδα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀρχαϊσμοῦ, εἰς τὴν κατ' ἐξοχὴν Ἑλληνικὴν πόλιν, εἰς τὰ Ἱωάννινα. Ὁ εἰς ἔμπροσθεν ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐν ὧς ὁ ἔσχατος ἀνηγορευτὸς Βασιλεὺς ἐν Ἱωάννιναις! Καὶ οἱ δύο, εὐρισκόμενοι φρουροὶ τῆς ἐθνικῆς τιμῆς καὶ δόξης εἰς τὰ δύο μεγαλύτερα κέντρα τῆς νέας καὶ παλαιᾶς Ἑλλάδος!

Ὅποια μεταλλογενὴ ὕδωρ ἐθνικὸν οἶνον! Ὅποια σύμπλοκος μυστηριώδης καὶ ὁποία στροφή ἀπαρασώζουτος τῶν βουλῶν τῆς Θεσσαλονίκης! Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὁ θάνατος τοῦ Γεωργίου. Εἰς τὰ Ἱωάννινα ἡ ἀναγέρσις ὡς Βασιλέως τοῦ Κωνσταντίνου. Τὰ δύο μεγάλα κέντρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, συνδεόμενα μὲ δύο μεγάλα ἐθνικὰ γεγονότα. Ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην, ἐν μέσῳ θαφνῶν καὶ τροπαίων, παρεδόθη ὁ Βασιλεὺς Ὁρόνος εἰς τὰ Ἱωάννινα, τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς ἀλώσεως αὐτῶν! Ὅπου ἐνδοξον πλαίσιον περιελθεῖν τὰ δύο ταῦτα συμβάντα, τραγικὸν

ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗΝ ΗΜΕΡΑΝ. — Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μετὰ τῆς Βασιλίσσης Σοφίας, τοῦ Διαδόχου τοῦ Θεοδ. Γεωργίου καὶ τῶν Βασιλοπαίδων Ἀλεξάνδρου καὶ Χριστοφύλου, περιτοισσόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπαρχικοῦ Συμβουλίου, τοῦ Πρωτοῦ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γραφείας, δίδει τὸν ὄρκον τοῦ Συντάγματος ἐνώπιον τῆς Ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ'

Κόρις Συντάκτα,
Εἶνε ἀνάγκη νὰ συζητηθῇ, ἂν ὁ Νικητὴς Κωνσταντῖνος πρέπει νὰ κληθῇ Κωνσταντῖνος ὁ Δωδεκάτοξος μάλλον ἢ Κωνσταντῖνος ὁ Πρώτος;
Θυμίζω, ὁ κ. Φιλάρετος ἐκθέτει τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους αὐτονόητος εἶνε

Ὁ Κωνσταντῖνος τῆς Ἐκδικήσεως τὴν ἐπὶ τὴν τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου ἱατρίαν τοῦ Παλαιολόγου ἔλαβεν ὑπὸ τοῦ ἔθνους τότε ἀκόμη.
Ἡ πλήρωσις, θεῖα συνάρσει! τῶν ἐπιπόνων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐπιδόθηκε εἰς αὐτὸν τὴν τῆσρα τοῦ λόγου, ὅν τότε ἔδωκεν εἰς ἑαυτόν. Τὸ ἔναντιον δὲ ἡτο δὲ ὁλοκλήρως ἀνὰ τὴν τοῦ ἔθνους, τὸ ὅπου κατ' αὐτὴν τὴν στιγμήν τῆς φροδοῦς τοῦ πτώσεως ἀνεναντία ὡς πληρωμένος ἦρος μὲ τὴν προφητικὴν ἐπαφάνειαν.
Πάλι μὲ χρόνους μὲ καιροὺς πάλι δικὰ μας θά 'νε.
Ἄλλ' αὐτὸς ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Ἐκδικητὴς, ὁ Διάδοχος πάντοτε εἰς τὸν Ἑλληνικόν, ὁ Διάδοχος τὴν συνείδησιν ὅχι τὸσον τοῦ προσφύτου μὲς πολυακρίτου Πατρός του, ἀλλὰ τοῦ μεγάλου τοῦ Προγόνου Κωνσταντίνου τοῦ ΙΑ', γνωρίζει ὅτι αὐτὸς εἶνε ὁ ἀνεγείρας ἐπὶ ταπεινωμένων σκῆπτρων, τὸ ὅπου ἐκείνος ὀρίων εἰς

τὸν θάνατον εἶπεν ὅτι ἀναδέσσει εἰς τὰς χεῖρας τὸν σπουδατικὸν τοῦ Μεγάλου τοῦ Προγόνου, ἢ δὲ θεοειδέως εἰς ἡμᾶς διὰ τὴν ἐκπληροσίν τῆς ἐντολῆς Ἑκκλῆσιαν.
Εἶνε τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Διαδόχου καθῆκον πλὴν νὰ ἀναλάβῃ τὴν Βασιλικὴν πορφύραν καὶ τὸ σκῆπτρον τὸ ποτε τεταπεινωμένον, τὸν δὲ ἀντινοβόλουν πάλιν εἰς τὰς χεῖρας Του, τὴν βασιλικὴν δόξαν τῶν Ἡρακλείων, τῶν Νικηφόρων, τῶν Βασιλείων, καὶ νὰ στεφθῇ ὑπὸ τοῦ ἔθνους τὸν ἐν λαμπροτάτῃ ἐσθρῇ καὶ πανηγύρεϊ εἰς τῆς Θεσσαλονίκης τὴν Μητροπόλιν ὡς Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, Διάδοχος τῶν Παλαιολόγων, ὡς Κωνσταντῖνος ὁ ΙΒ'.

Καμία Κυβερνητικὴ διπλωματικὴ περιστάσις δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὸ ἔθνος κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῆς στέφσεως, τὴν ὅπου προσδοκῶσιν οἱ Ἑλλήνες καὶ μετ' αὐτῶν καὶ οἱ ἀλλογενεῖς ὑπὸ τοῦ ἀναγεννηθέντος Μεγάλου χριστιανικοῦ Κράτους τῆς Ἀνατολῆς, καμμία περιστάσις καὶ ἀδύνατος δὲ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὸ ἔθνος κατὰ τὴν μεγάλην ἐκείνην ποσειδεστήτην ἡμέραν νὰ χαιρετῇ τὸν Κωνσταντῖνον ὡς Διάδοχον τῆς χριστιανικῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, ὡς Κωνσταντῖνον τὸν Δωδεκάτοξον.

καὶ τοῦ πολιτισμοῦ διψῇ ὅλη ἡ Ἀνατολή. Τούτου τοῦ μεγάλου ἰδεώδους εἰμεθα οἱ ἐντολοδοχοί. Εἰς τὴν τελικὴν ἐπίτευξιν

ΖΗΤΩ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ο ΙΒ'

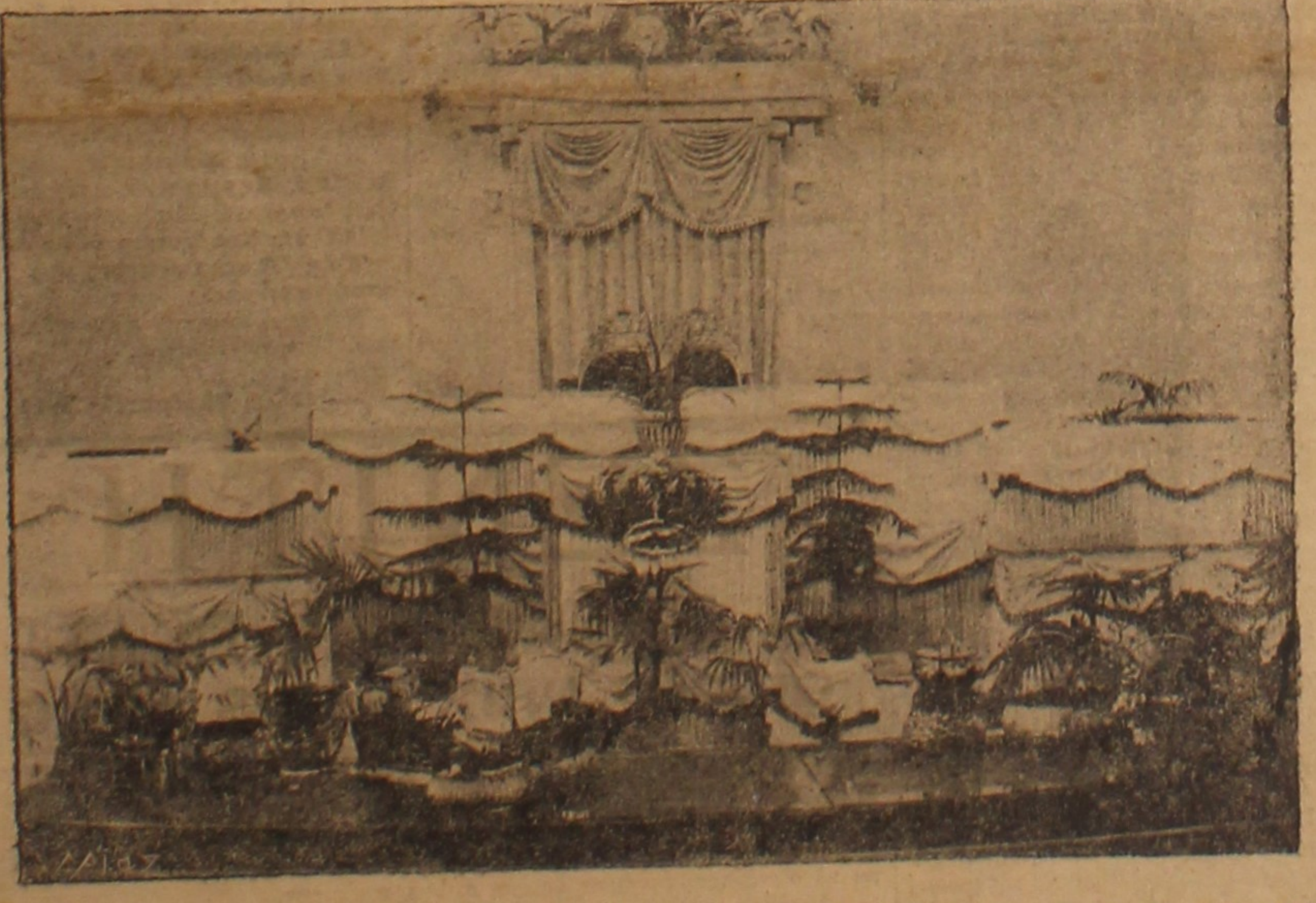
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑΝΗΣ
Καθηγητὴς τῆς ἱστορίας ἐν τῇ Καποδιστριακῇ Πανεπιστημίῳ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΜΙΑ ΟΠΤΑΣΙΑ

Ἄν ἀπὸ ὧρας εὐχρηστέας περιστάσεως ἐγένετο ἡ χθεσινὴ τελετὴ, ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν θὰ εἶχε νὰ ἰδῇ μίαν ἀπὸ τὰς σπανίας εἰς τὴν ἱστορίαν ἐκείνης ἀναγόμενης Βασιλείας εἰς τὸν Ὀρόνον. Διότι, σπάνια, ἐλαχίστοι εἶνε οἱ Βασιλεῖς, οἱ εὐτυχισμένους ν' ἀναδοῦν τὰς βασιλικὰς τοῦ Ὀρόνου ἐξουσίαν κατ' εὐδοίαν ἀπὸ τὰ πεδία τῶν μαχῶν, ν' ἀνταναστήσουν τὸ ἔθνος μὲ τὸ σκῆπτρον καὶ νὰ μεταρρυθρίσουν ἀπὸ τῆς μᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἑλπίαν ἐκ τοῦ ἐμπόλου τοῦ στρατηγικοῦ εἰς τὸν Ὀρόνον τὸν πομπῶδες τὸν λαόν. Βασιλεῖς ἐντολοδοχοὶ Βασιλεῖς ἀνδραγαθῆς εἰς τὸν Ὀρόνον δὲν δύναται νὰ μεταρρυθρίσῃ τὸν σκῆπτρον τῶν ἐκείνων τελετῶν. Παντοῦ τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον μεταβαίνοντα εἰς τὴν Βουλὴν ἐκρίνον, ἐν μέσῳ ἐπιτελείας, τῶν ὁποίων καὶ μορφῇ καὶ εὐδοίᾳ θὰ ἐνδοξῇ καὶ μίαν νίκην, καὶ ἀκολουθοῦμενον ἀπὸ τὸν στρατὸν Του, φέροντα εἰς τὰ πρόσωπα καὶ εἰς τὰς σελίδας τὴν διάσημα τιμὴν πενταμήνου ἀνταρτικτοῦ πολέμου. Ἐν Βασιλεὺς ἀνερχόμενος εἰς τὸν Ὀρόνον μὲ τὰς πτέρυγας τῆς νίκης καὶ φέροντα μὲ τὴν πορφύραν τῶν βασιλῶν τοῦ τὴν σκῆπτρον τοῦ πεδίου τῶν μαχῶν καὶ τὸς καπνοὺς τῶν πυρρῶν. Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος εἶχε χθὲς περὶ τὴν μορφήν τοῦ μίαν ἰδιαιτέραν αἰγλήν. Τὴν αἰγλήν τοῦ πολεμιστοῦ καὶ τὴν αἰγλήν τοῦ τετλιμμένου, τὴν αἰγλήν τοῦ νικητοῦ καὶ τὴν αἰγλήν τοῦ πληγέντος εἰς τὰ τραφερώτερα τῶν αἰσθημάτων του. Ἀλλὰ θεαίως θὰ ἴδωμεν ἐν ὁρῇ, ἔστω καὶ διὰ μίαν μόνην ἡμέραν τὴν ὁπτασίαν τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Διαδόχου ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ νικηφόρου στρατοῦ του, πορευομένου νὰ καταλάβῃ τὸν Ὀρόνον, τοῦ ὁποίου ἐξήντη κατὰ πάντας τὰς ἡμέρας.

Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ-ΒΑΣΙΛΕΥΣ. — Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος κατὰ τὴν ἡπειρωτικὴν ἐκστρατείαν ἐφωτογράφηται εἰς τὴν ἀνωτέρω σκηνῇ ὑπὸ τοῦ ἀποσταλμένου φωτογράφου τῆς Ὀπλοποιίας, ἄλλας ἡμέρας πρὸ τῆς αλώσεως τῶν Ἱωαννίνων.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΙΑΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ. — Ἡ ἑξέδρα τοῦ Προεδρείου τῆς Βουλῆς μὲ τοὺς δύο χυνοὺς Ὀρόνους τῶν Βασιλέων, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁ Βασιλεὺς ἔθηκε τὸν Συνταγματικόν ὄρκον.

